

A Pécsi Ítéltábla a Winkler, Barna & Társai Ügyvédi Iroda által képviselt **I.rendű felperes neve I. rendű, II.rendű felperes neve** II. rendű (címük) felpereseknek - a ... tanácselnök által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és az Országos Bírósági Hivatal (ícme) által képviselt **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű alperesek ellen, bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében, a ... Törvényszék 2016. november 24. napján kelt, .../59. számú ítélete ellen a felperesek részéről 64. és 76. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen az államnak - az állami adóhatóság külön felhívására - 28.800 (huszonnyolcezer-nyolcszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperesek keresetét - melyben annak megállapítását kérték, hogy az alperesek megsértették a személyhez fűződő jogaikat, és ezért I. rendű alperest 350.000.- Ft, II. rendű alperest 10.000.- forint kártérítés megfizetésére kérték kötelezni - elutasította.

Az I. rendű alperessel szembeni keresetet azon a ténybeli alapon, hogy az I. rendű alperes a számú - I. rendű felperes által indított - kártérítési perben elrendelte az I. rendű felperes elmeorvos-szakértői vizsgálatát, és részére ügygondnokot rendelt ki, azért utasította el, mert azt állapította meg, hogy a ... Törvényszék az .../54. számú ítéletével az e ténybeli és jogi alapon előterjesztett keresetet már jogerősen elbírálta, az I. rendű felperes további igényt az I. rendű alperessel szemben nem érvényesíthet. A II. rendű felperes e ténybeli alapon előterjesztett keresetét azért utasította el, mert a II. rendű felperes nem jelölte meg, hogy az I. rendű alperes magatartása milyen módon sértette meg személyhez fűződő jogait, és milyen kárt okozott.

Alaptalannak találta a felperesek I. rendű alperessel szembeni keresetét azon a ténybeli alapon is, hogy az I. rendű alperes a számú perben tévesen állapította meg a pertárgy értékét, és ezért magasabb összegű perköltséget kellett az I. rendű felperesnek fizetni. Kifejtette, a hivatkozott perben az I. rendű felperesnek több kereseti követelése volt, ezért a Pp. 24.§ (1) bekezdése alapján

helyesen állapította meg az I. rendű alperes a pertárgy értékeként a követelések összegét.

Az I. rendű alperes számú eljárásával kapcsolatban érvényesített felperesi kárigényt azért találta alaptalannak, mert azt állapította meg, hogy ezzel az eljárással kapcsolatban - ahol az I. rendű felperes tanú volt, és az útiköltségét a bíróság megállapította - kár nem merülhetett fel.

Az elsőfokú bíróság a II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet - melynek ténybeli alapja az volt, hogy a II. rendű alperes a .../5. számú, a ... Törvényszék .../54. számú ítéletének felülbírálata során hozott ítéletében az elmeszakértői vizsgálattal, a perbeli cselekvőképességgel, valamint az ügygondnok kirendeléssel összefüggésben írtakkal megsértette az I. rendű felperes emberi méltóságát - szintén alaptalannak találta. Kifejtette, hogy az e határozatban írtak nem alkalmasak az emberi méltóság megsértésére, és ezért kártérítési igényt sem alapoznak meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a keresetük teljesítését. Állították, hogy elsőfokú bíróság a tényállást „hibásan” tárta fel, és abból téves jogi következtetést vont le. Arra hivatkoztak, hogy az I. rendű alperes az elmeorvos-szakértői vizsgálat elrendelésével és az ügygondnok kirendelésével megsértette az I. rendű felperes emberi méltóságát, joggal való visszaélést valósított meg, erőfölényét kihasználva járt el, megsértette a „fegyveregyenlőség” elvét.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a kereset elbírálásához szükséges mértékben feltárta, a helyesen megállapított tényállásból érdemben helyes jogi következtetést is vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Egyetért a másodfokú bíróság a fellebbezéssel érintett körben az elsőfokú bíróság ítéletének - fentebb kiemelt - jogi indokaival is azzal a kiegészítéssel, hogy a felperesek megállapítási és marasztalási keresetüket az I. rendű alperes több eljárásával hozták összefüggésbe, valójában egy keresethez több ténybeli alapot kapcsolnak, ezért nem lehetett az elmeszakértői vizsgálattal és ügygondnok kirendelésével összefüggő kereset tekintetében a Pp.130.§ (1) bekezdés d) pontját alkalmazni, és a kereset levelet idézés kibocsátása nélkül elutasítani. A más ügyben már elbírált ténybeli alapon azonban a kereset a Pp.229.§ (1) bekezdésére tekintettel nem volt érdemben vizsgálható, mellőzi ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából az I. rendű alperes magatartásának értékelésével összefüggésben írtakat.

Az I. rendű alperessel szembeni keresetük ténybeli alapjaként a felperesek fellebbezésükben már csak az elmeszakértői vizsgálatot és az ügygondnok kirendelést sérelmezték, mely ténybeli alapon a kereset nem volt érdemben vizsgálható, ezért a fellebbezésben e körben felhozottakat sem lehetett értékelni.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a II. rendű felperes nem jelölt meg olyan alperesi magatartást, amely személyhez fűződő joga megsértésére alkalmas volna, és egyetért azzal is, hogy II. rendű alperes a keresetben sérelmezett ítéletével személyiségi jogsértést nem valósított meg, nem tett olyan megállapítást, amely az eljárás kereteit meghaladó, azon kívül eső, szükségtelen, egyben sértő kitételt tartalmazna. E körben a felperesek fellebbezésükben meg sem jelölték, hogy mi okból kérik az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását.

A felperesek fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik, egyéb költség a másodfokú eljárásban nem merült fel, így a másodfokú bíróságnak csupán a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetéséről kellett rendelkezni, melynek megfizetésére az Itv. 74.§ (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján a felperesek kötelesek.

Pécs, 2017. október 11.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró